

Efterårets sange 2013

Hesselbækpark 27. november

Fotos: Bl.a. Lis Jensen og Nina Borre,
Hesselbækpark.

1. Changes

Tekst og musik: Phil Ochs (1966)

1. Come sit by my side, come as close as the
air

And share in a memory of gray
And wander in my word
Dream about the pictures that I play of
changes.

2. Green leaves of summer turn red in the fall
To brown and to yellow, they fade
And then they have to die
Trapped within the circle time parade of
changes.

3. Scenes of my young years were warm in
my mind
Visions of shadows that shine
'Til one day I returned and found they were
The victims of the vines of changes.

4. The world's spinning madly, it drifts in the
dark
Swings through a hollow of haze
A race around the stars
A journey through the universe ablaze with
changes.

5. Moments of magic will glow in the night
All fears of the forest are gone
But when the morning breaks
They're swept away by golden drops of dawn
of changes

6. Passions will part to a strange melody
As fires will sometimes burn cold
Like petals in the wind
We're puppets to the silver strings of souls of
changes

7. Your tears will be trembling, now we're
somewhere else
One last cup of wine we will pour
And I'll kiss you one more time
And leave you on the rolling river shore of
changes

8. So sit by my side, come as close as the air
And share in a memory of gray
And wander in my word
Dream about the pictures that I play of
changes.

2. Det lysner over agres felt Det lysner over agres felt

Harald Balslev 1922 - Ludvig Holstein 1915

1. Det lysner over agres felt,
hvor sløve plovspand kravle,
det sortner over Store Bælt
med sol på kirkegavle. –

2. Velkommen i vor grønsværsstol
blandt grøftens brombærranker!
O, det gør godt at slikke sol
igen på disse banker!

3. Vel rækker høstens solskin kort,
men rønnens bær står røde.
Alleens linde blegner bort,
men vildvinsranker gløde.

4. Vel! Ræk mig da, o efterår,
en gravensten, som smager
af bækken ved min faders gård
og mulden i hans ager.

5. Og bag mig, sol, og blød mig, regn!
Jeg plukker mine nødder
og trasker langs et brombær hegn
med plovmuld under fødder.

6. Og det er al den jord, jeg har,
og alt, hvad jeg begærer.
Jeg håber, det går an, jeg ta'r,
hvad mine såler bærer.

3. Vintertid

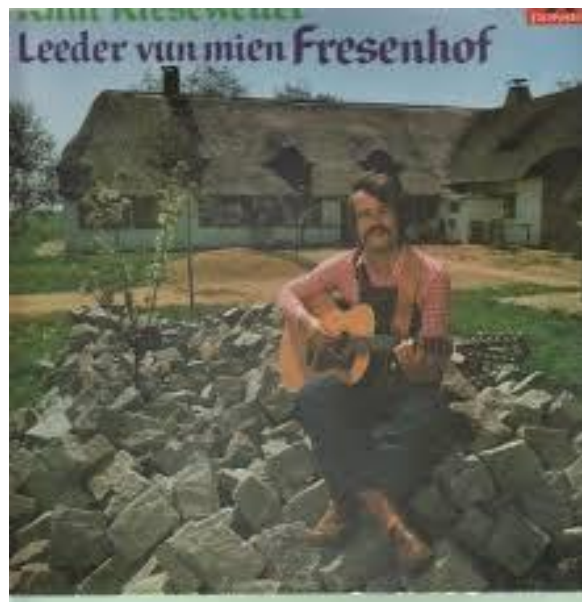
Lisbet Torp Fra »Rytmiske julesange«. (1979)

1. Det var en morgen ved vintertid,
jeg vågnet' op til en jord så hvid,
og luften mødte mig frisk og ren,
og der lå rimfrost på hver en gren.

2. Selv solen skinned' med gråhvidt skær
som et papirklip stod havens træ'r
og tørre kviste og vissent løv
var dækket fint af et snehvidt støv.

3. Jeg glemte måneders regn og slud
det var en glæde at komme ud
og glæden voksed' sig stærk og stor
mens jeg gik tur på den hårde jord.

4. Fresenhof

Tekst og melodi: Knut Kiesewetter "Leeder
vun min Fresenhof" 1976

1. Wenn de Wind dör de Bööm weiht,
Un Gras nich mehr wassen deiht,
Un geel all ward, denn kummt bald de Tied.
Wenn de Storm övre't Feld geiht
Wo lang schon keen Korn mehr steiht,
Un Mehl all ward, denn ist bald sowiet.
Dat de Dag kötter ward un de Nach de duert
lang,
Un de kinner vun Naber, de warn in Düstern
bang.
Wenn de Regen vun't Reitdach dröppt,
Mien Söhn buten gauer löppt,
Sonst ward he natt, denn snurrt bin'n de Kat

2. Wenn de Wind dreiht, vun Nord weiht,
Un Reg'n geg'n de Finster neiht,
De Schieb'n dahl rennt, denn föhl ik mi wohl.

Wenn dat Frier in Kamin brennt,
Un jeder di bi'n Vornam nennt,
Weil he di kennt, denn is uns Hus vull.
Denn de Nabern sünd disse Tied ok nich
geern alleen,
Un bi Teepunsch an't Frier ward de Wedder
schön.
Wenn de Bladder sik brun farvt,
Un Water steiht inne Groof,
Denn ward dat Harvs, op uns Fresenhof.

5. Gyldent skoven lyser

(Bunt sind schon die Wälder)
Tekst: 1782 Johann Gaudenz von Salis-Seewis (1762 – 1834)
Melodi: 1799 Johann Friedrich Reichardt (1752 – 1814)
Fordanskning: Furefolk 2013

1. Spraglet skoven lyser,
Blomst og næse fryser,
Efterår, du er her -
Røde blade falder,
Hæse krager kalder;
Snart synger fuglen ej mer ´.

2. På med sko og hue
Tid for frost og snue,
Halstørklæde og grog.
Brombærs mørke kupler,
Børnene, de jubler:
Se dér, kantareller – vistnok!

3. Tændstiksdyr vi bygger
Indendørs vi hygger
Kastanjer og svampe, nej se:
Gyldne blade gemmes,
Mandoliner stemmes -
Og dér kom vor nabo til te!

4. Efterårets sange,
Aftnerne er lange -
Fulde af glæde og mod.
Se de mange stjerner,
Græskars lys-lanterner.
Høst, du er gavmild og god!

6. Helgdagskväll i timmarkojan

Tekst: Dan Andersson 1916
Musik: Sven Scholander 1926

1. Bort, längtande vekhet ur sotiga bröst,
vik, bekymmer ur snöhöljda bo!
Vi ha eld, vi ha kött, vi ha brännvin till tröst,
här är helg, djupt i skogarnas ro!

Sjung, Björnbergs-Jon ur din fullaste hals
om kärlek och rosor och vår!
Stäm fiolen, Brogren, och spela vals
för spökblåa, månlysta snår!

2. Det är mil efter mil till lador och hus
där frosten går tjurig vid grind,
här är lustigt i stockeldens gula ljus,
som darrar i nattens vind.

Du är fager, Brogren, i eldglans röd,
där du gnider din svarta fiol,
för mat och för brännvin du glömt all nöd,
och din panna är ljus som en sol.

3. Och Jon, där du sitter vid grytan din,
en baron i din mollskinnsskrud,
se fast åren ha garvat ditt sega skinn,
i ditt sot är du ung som en gud!

Och Vargfors-Fredrik, du skrattande man,
som vill alla uslingar väl -
kom, sjung om din ungdoms synd, om du
kan,
och en skål för din gossesjäl!

4. Och när morgonens stjärnor blekna och dö
och när ångorna stelna till is,
och när dagningen skälver på myr och sjö
vi sova på doftande ris.

Då sova vi alla på granris tungt
och drömma om bleka mör
och snarka och vända oss manligt och lugnt,
medan elden falnar och dör.

7. Hør nu tuder blæsten

Tekst: Halfdan Rasmussen.

Melodi: Vagn Skovlund.

1. Hør nu tuder blæsten!
Stjerner myldrer frem.
Det er synd,
Kan blæsten ikke finde hjem?
Vandrer den derude
På den kolde jord?
Kan den ikke finde,
Hvor det er, den bor?

2. Hør, nu piber blæsten
Udenfor igen!
Så må vi nok helre

Ud og smøre den!
Jeg kan ikke se den.
Tror du den har fjer?
Moer, er det blæsten
Eller dig, der ler?

3. Hør, nu synger blæsten
Alle børn godnat,
Synger for din dukke
Og den lille kat!
-Skal den hjem og sove
Hos sin far og mor?...
Så har den nok fundet,
Hvor det er den bor!

8. Håndslag til Tony

Tekst: Frank Jæger

Melodi: Tony Vejslev.

1. Vi, der valgte regnen, vi har lange valne
fingre
og et stort og frodigt haar.
Vi faar markens grønne grøde
kastet ned i vore lunger, mens vi gaar.

2. Vi, der valgte natten, vi faar uglerunde
øjne
saaet til med sære syn.
Vore fødder træder varsomt
og en tanke trykker saart på vore bryn.

3. Vi, der valgte landet, har lidt evig jord i
lommen

og på vore ellesko.
Vore tænder knuser kerner,
tag en enkelt, tag en håndfuld eller to.

4. Vi der vælger livet, går en dag på tværs af
vejen,
ender i et efteraar.
Vi faar regnen, natten, landet
trykket ind mod vore hjerter, mens vi gaar.

9. Nu falmer skoven trindt om land

*Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1844
Melodi: J. H. Nebelong, 1889*

1. Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler,
nu storken flyver over strand,
ham følge viltre svaler.

2. Hvor marken bølged´ nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3. Men i vor lade, på vor lo,
dér har vi nu Guds gaver,
dér virksomhed og velstand gro
i tøndemål af traver.

4. Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

5. Ham takke alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet!

6. Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kærne.

7. Og når til sidst på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

8. Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje,
da kommer aldrig mer´ i hu
vi jordens strid og møje.

9. For høsten her og høsten hist
vor Gud ske tak og ære,
som ved Vorherre Jesus Krist
vor fader vilde være!

10. Hans ånd, som alting kan og véd,
os i de korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Paradis ledsage!

10. I skovens dybe, stille ro

Man antog tidligere at teksten var skrevet af H. C. Andersen, men det er mere sandsynligt at den er forfattet af komponisten Fritz Andersen, som i 1864 udgav en samling sange til skolebrug. Heri findes sangen, men uden angivelse af forfatter. Melodien er en gammel folkemelodi, sandsynligvis fra Langeland.

Tekst: Fritz Andersen, 1864
Melodi: Folkemelodi

1. I skovens dybe, stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangan gang
til fuglens glade sang,
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

2. Hør landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund.
I mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø,
nu klokken tier, - aftnens fred
sig stille sænker ned.

11. Oktober

Tekst: Jens Rosendal, 1985

Melodi: Per Warming 1987

1. Oktoberdagens skiften
af skyer, sol og regn
slår som en blæstens rytme hårdt -
i hjertets egn.

2. Oktoberdagens farver
og bronz blomsters glød
har samme stærke strøg som dybt -
i sindet lød.

3. Oktobers æblegrene,
der steg som blomsterflor,
skal tynges helt med livet ned -
fuldbragt til jord.

4. Oktoberdagens sidste
ukuelige håb
skal kaste sommergløder midt -
i angstens råb.

5. Oktobernattens mørke
vil nådigt dække alt.
I morgenlyset skal vi se -
hvor frøet faldt.

12. Regnvejrsgang i november

Tekst: Ebba Munk

Mel.: Pia Raug (Fra "Hej lille drøm"
1978)

1. Jeg vil male dagen blå
med en solskinsstribes på
vælge lyset frem for skyggen
gi' mig selv et puf i ryggen

tro på alting, selv på lykken -
jeg vil male dagen blå.

2. Jeg vil male dagen gul
solen som en sommerfugl
sætter sig på mine hænder
alle regnvejrsgange ender,
der står 'maj' på min kalender -
jeg vil male dagen gul.

3. Jeg vil male dagen rød
med den sidste roses glød,
jeg vil plukke kantareller
løvetand og brændenælder
leve i det nu, der gælder,
jeg vil male dagen rød.

4. Jeg vil male dagen grøn
dyb og kølig - flaskegrøn
sætte tændte lys i stager
glemme rynker, dobbelthager
håbe på mit spejl bedrager,
jeg vil male dagen grøn.

5. Jeg vil male dagen hvid,
nu hvor det er ulvetid,
købe franske anemoner
for de sidste tyve kroner
lytte til Vivaldis toner, -
jeg vil male dagen hvid.

6. Jeg vil male dagen lys
strege ud og sætte kryds

jeg har tusind ting at gøre
klokken elleve-femogfyrre
blev november hængt til tørre
jeg vil male dagen lys.

13. Sensommervise

Musik og tekst: Kirsten og Finn Jørgensen 1982

1. Æbler lyser rødt på træernes grene,
høsten går ind.
Går igennem skoven ganske alene,
- stille i sind.

2. Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

3. Sommerbrisen danner krusning på søen,
mystisk og sort.
Stæreflokke svæver højt over øen -
snart tager de bort.

Gyldne farver...

4. Duft af brænderøg blandt brunlige
bregner,
blåsorte bær.
Stille summen mellem blade som blegner -
aft'nen er nær...

Gyldne farver...

5. Modne rønnebær bag dybgrønne grene
rødt titter frem -
går igennem skoven ganske alene -
nu må jeg hjem!

Gyldne farver...

14. Åbent landskab

Tekst og musik: Ulf Lundell
Oversættelse: Jan Toftlund.

1. Jeg kan bedst med åbne vidder
nær ved havet vil jeg bo
et par måneder om året
for at sjælen kan få ro.

Jeg er skabt til åbent landskab
hvor vindene får fart.
Hvor lærken hænger himmelhøjt
og synger smukt og klart.
Der brænder jeg min brændevin
og sanker selv min krydderurt.
Og drikker det med velbehag
til sild og hjemmebag.

Jeg er skabt til åbne vidder.
Nær ved havet vil jeg bo.

2. Jeg ka' bedst med fred og frihed
for både krop og sjæl
Hvis du kommer fuld af stridslyst,
så ser jeg helst din hæl.
Jeg er skabt til skumringsimer
og aftensbrisens sus.
Med hanegal på afstand og
med langt til næste hus.
Med trods alt ikke længere end
at det kan ske en gang, at jeg
sitter under stjernerne
og hører fest og sang.
Jeg ka' bedst med fred og frihed
for både krop og sjæl.

Tekst

3. La´ mig høre bølgen bruse
og mågens morgenskrig.
Og lytte til konkylier
med havets sange i.
Med det klare og det enkle
er jeg på sikker grund.
Når et ja er ja, og nej er nej
og tvivlen holder mund.
Så lægger jeg en krans af løv
et sted, hvor runestene står
som vidner om en tanke, der
har holdt i tusind år.
Lad mig høre bølgen bruse
og mågens morgenskrig.

Jeg ka´ bedst med åbne vidder.
Nær ved havet vil jeg bo.

